

ГЕРАСИМЧУК Володимир Опанасович

*Випускник дорожньо-будівельного
факультету (1960)*

Голова державної корпорації «Укравтодор» (1997–2001). Академік Транспортної академії України. Заслужений будівельник України. Почесний член міжурядової Ради дорожників. Почесний дорожник України

Народився 26 травня 1939 р. у м. Базар на Житомирщині. Батько, Панас Андрійович, загинув у роки Великої Вітчизняної війни. Тому своїм вихованням Володимир Опанасович завдячує матері, Ганні Павлівні, — вчительці за фахом.

Після війни В.О. Герасимчук переїхав до рідного міста батька — у Полонне, де й здобув середню освіту. Після закінчення школи за порадою рідного дядька, Віталія Андрійовича Герасимчука (випускника КАДІ), він вступив на дорожній факультет Київського автомобільно-дорожнього інституту.

Навчання одразу ж захопило хлопця, і він зрозумів, що зробив правильний вибір. Викладачі Ю. М. Даденков, Є. П. Верижченко, Г. К. Сьонь, О. А. Стасовська, Є. М. Хом'яков, яких нині тепло згадує Володимир Опанасович, зіграли провідну роль у його особистому та професійному становленні. «Вони користувалися величезним авторитетом серед студентів», — наголошує В. О. Герасимчук.

Крім навчання, він брав активну участь у житті закладу: був гравцем баскетбольної команди КАДІ, боронив честь інституту на легкоатлетичних змаганнях.

Після закінчення КАДІ молодого спеціаліста могли направити на освоєння цілих земель до Казахстану. Але своєчасне втручання тодішнього міністра Мінавтошосдору М. Ф. Довгала змінило ситуацію. Володимир Опанасович отримав направлення у Полонський райавтодор і саме тут, у 21 рік, побудував свій перший шлюзний міст, який мав доленосне значення, тому що з'єднав його з майбутньою дружиною Тамарою Болеславівною. Працюючи майстром, а згодом виконробом у рідному місті, В. О. Герасимчук швидко став справжнім професіоналом. Після переведення у Хмельницьке обласне управління автомобільних доріг він був призначений на посаду старшого інженера з технагляду автодоріг республіканського значення, згодом — завідувача сектору і начальника відділу. Його наполеглива праця, вміння швидко вирішувати складні завдання не могли залишатися непоміченими.

З 1969 р. Володимир Опанасович обіймав керівні посади в республіканському об'єднанні з будівництва, ремонту та експлуатації автомобільних шляхів «Укравтошлях» Міншляхбуду УРСР. Як енергійний та ініціативний керівник, зробив вагомий внесок у розвиток мережі автомобільних доріг загального корис-

тування, будівництво під'їздів до районних центрів, центральних садіб колгоспів і радгоспів, сільських населених пунктів, перебудову 35 км дерев'яних мостів на постійні, що дало змогу ліквідувати бездоріжжя в республіці.

У 1990 р. Володимир Герасимчук став віце-президентом концерну «Укршляхбуд», через три роки — першим заступником директора Департаменту автомобільних доріг Міністерства транспорту України, а в 1994 р. — першим заступником голови Державної корпорації «Укравтодор», яку очолював до 2001 р., займаючись розбудовою магістральних автодоріг у напрямку Харкова, Чернігова, Житомира, Рівного й Одеси. Розпочато і достроково закінчено будівництво мосту через Дніпро у Херсоні.

У нелегкий для України час, коли зменшилося фінансування та, відповідно, обсяги робіт дорожніх організацій, В. О. Герасимчук намагався знайти вихід зі скрутного становища. Завдяки його зусиллям був розроблений і прийнятий Верховною Радою новий закон про фінансування дорожньої галузі. Він був одним з організаторів робіт із відбудови шляхів після землетрусу у Вірменії (1988), ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС (1986) та повені у західних областях України (1996), Польщі (1997) і на Закарпатті (1998, 2000).

Володимир Опанасович, як експерт міжнародної робочої групи транспортного департаменту ЄС від України, успішно захищає інтереси Батьківщини на європейському рівні і домагається проходження чотирьох із дев'яти міжнародних транспортних коридорів територією республіки, що в подальшому дасть змогу залучати іноземні інвестиції на їх розбудову.

Нагороджений орденами «Знак Пошани», «За заслуги» III ст., почесними грамотами Президії Верховної Ради УРСР, Кабінету Міністрів України, Подякою Президента, відзнакою Міністерства з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи, дипломом Всеукраїнської акції «Золота фортуна», нагрудними знаками «Лідери XXI століття», «Знак Пошани», трьома медалями.

Володимир Опанасович — почесний громадянин міста Полонне, одна з головних вулиць якого носить ім'я академіка Герасимчука.

Сьогодні справу батька продовжує син Володимир та невістка Світлана — випускники КАДІ 2002 р.